

ufrankerede Brevkort — man veed jo, at Bestillinger og deslige her i Byen kan indsamles paa en Maade, som medfører en Nedsættelse, naar de ere i stort Antal — kunde finde en Nedsættelse af Portoen for Postopkrævninger Sted, naar en enkelt Affender indleverede et større Antal Postopkrævninger paa Postkontoret. Det vilde med den overordentlige Udbylting, som Foreningenslivet har taget her i Danmark, være en stor Lettelse, og jeg tror, at det vilde blive paafjønnet meget af dem, der have dermed at gjøre. — Saa har jeg kun endnu en Bemærkning at gjøre med Hensyn til Slutningsbemærkningen i § 4, hvor det hedder: enhver Fordring lige overfor Postvæsenet paa Betaling af Postanvisninger og Postopkrævningsbeløbet bortfalder, naar 6 Maaneder eller — i visse Tilfælde — et Aar ere forløbne. Jeg skal villig indrømme, at det kan være nødvendigt for Postvæsenet at have en saadan kort Præskriptionsfrist, som udviklet i Motiverne, men jeg tror, at det vilde være rigtigst at gjøre den lidt længere end foreslaaet. Det kan nemlig let træffe sig, at en Mand, som gjør en Rejse, af den Grund ikke har Leilighed til at hæve et saadant Beløb, der derfor bliver henstaaende hos Postvæsenet. Det forekommer mig, at eet Aar under alle Omstændigheder vilde være en Frist, som Postvæsenet maatte kunne finde sig i at have et saadant Beløb henstaaende, men jeg skal villig indrømme, at det nuværende Forhold, hvor Postvæsenet skal svare til Beløbet i 20 Aar, giver aldeles overdrevne Besværligheder med Hensyn til eventuelle Krav. Det var kun dette, jeg havde at anføre med Hensyn til dette Lovforslag.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlems Udtalelser nøde mig til at erindre om, at det, der her foreligger til Behandling, angaar Postvæsenet, ikke Jernbanevæsenet, og at der selvfølgelig ikke kan fattes Leilighed for Thinget til en fri Forhandling om Jernbanernes Bestyrelse og Taxter, saafremt Thinget maatte ønske det.

Bajer: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Lutein) omtalte den særlige Fortjærlighed, der fra Regjeringens Side var vist for 5 Øren. Jeg kan bekræfte dette, da jeg mærkværdig nok er det eneste tilbageværende Medlem af det Udvalg, der var nedsat angaaende Lovforslaget om Postvæsenet, da dette sidste Gang blev behandlet her, nemlig i Samlingen 1873—74. Det var da foreslaaet, at et almindeligt Brev skulde koste 10 Øre. I Udvalget vilde Flerparten, hvortil jeg hørte, derimod have nedsat

den almindelige Brevporto til 5 Øre, og det samme skulde gjælde for Brevkort osv. Nu er man dog bleven enig om at fastholde Taxten 8 Øre for Breve, men man vil nedsætte Taxten for Brevkort til det Halve. Med Hensyn til dette Punkt er jeg ikke saa heldig at være enig med den sidste ærede Taler. Jeg tror, han tog i høj Grad Feil, naar han mente at kunne paaregne et Tab ved Brevportens Nedsættelse til det Halve. Det er muligt, at der vil finde en ganske foreløbig Nedgang Sted, men jeg føler mig efter de Erfaringer, man har fra andre Lande, overbevist om, at denne Nedgang meget hurtigt vil opveies i en overordentlig Grad. — Jeg skal i saa Henseende henpege paa et Land, om hvilket man ikke skal kunne sige, at det er stærkere befolket end Danmark. Det kunde jo kun være lidt, hvis man vilde henbise til et tætbeholdt Land som Belgien eller andre lignende, men det Land, jeg vil henbise til, er Norge, hvorfra der foreligger temmelig friske Meddelelser. Sidste Aar forelagde nemlig den norske Regjering for Stortinget et Forslag til Lov om en Omordning af Postvæsenet; det var Statsminister Sverdrup, under hvem Postvæsenet henhørte, der forelagde det. I Motiverne til dette Lovforslag gives nogle statistiske Oplysninger, som jeg haaber ville være aldeles krusende for den sidste ærede Taler. Nu er det vel noget vanskeligt at komme med Tal i et Foredrag, Tallene skal man nemlig helst se, men jeg skal dog meddele dem paa en saadan Maade, at jeg tror, at Tallenes tause Tale alligevel vil springe i Øinene, om jeg maa bruge det Udtryk. Det er en Statistik over de norske Brevkort i Aaret fra 1875 til 1885. I 1875 indførte man nemlig Systemet i Norge med Brevkort til halv Porto. Jeg skal nu nævne Stigningen i hele Tusinder, idet jeg afrunder Tallene, jeg nævner ikke Aarstallene ved Siden af, jeg sætter dem ikke ind, hver Gang jeg nævner et Tal, saa ser man lettere Stigningen fra det ene Aar til det andet. Jeg begynder med Aaret 1876 og ender med 1885. Det er følgende Talserielser: Først 38 — jeg underforstaar stadig Tusinderne — saa stiger det til 55, 90, 145, 209, 325, 444, 597, 759 og endelig det sidste Aar 899, det er altsaa en Stigning til 23 Gange saa mange, som da man nedsatte Brevkorttaxten til det Halve, med andre Ord en overordentlig stor Stigning i Indtægten. Denne Stigning har været saa stor, at den norske Regjering fandt sig bespøjet til at fordre en hyderligere Nedsættelse for de lokale Brevkort ved nemlig at nedsætte Portoen for dem til 3 Øre. Jeg vil ønske, at man vilde gaa den samme Vej her. Naar